fadgod.ttf

Fadgod

AAABCDEFGHIJKLMNOPQRSTUVWXYZ
AAABCDEFGHIJKLMNOPQRSTUVWXYZ
0123456789
!"#$%&'()

V čelaki žil ist muž mekom Koranelius, stotnik kohorty, zvaneň italská, bol nábožný a boh nabožný s celým svojím domom. Dával velá almužien ľudu a ustavične sa modlil k bohu. Raz okolo tretej hodiny popoludní videl javiť vo videní božieho anjela, ako prichádza k nemu a oslovuje ho: „Kornelius!“ Ale on na neho hľadel a prekvakol: „čo je, pane?“ Odpovedal mu: „Tvoje modlitby a tvoje almužny vystúpili pred božiu tvár a on si na nespomenul. A teraz pošli muža do Joppe a zavolaj si Šimona s prímením Peter; býva u istého Šimona, garbiara, čo má dom pri mori.“ A keď anjel, čo s nim hovoril, odišiel, zavolal si dvoch služieb a nábožného vojaka z tých, čo mu boli podriadení, vzetko im porozprával a poslal ich do Joppe. Na druhý deň, keď boli na cestě a blížili sa k mestu, Peter vystúpil okolo poludnia na strechu modliť sa. Keď vyhladol, chcel jesť. Kým mu pripravovali, padol do vytržnia. Videl otvorené nebo a zostupovať akúsi nádobu, ako velké prestieradlo, spútané za štyri rohy na zem. Boli v ňej vzetky druhy štvornožcov, zemeplazov a nebeské vtáctvo. I zaznel mu hlas: „Peter, vstaň, zabijaj a jedz!“ Ale Peter povedal: „Nijakým činom, Pane, veď som nikdy nejedol ničo pozkvrnené a nečisté.“ Ale hlas sa mu ozval znova, druhý raz: „čo boh očistil, ty nenazývaj za špinavé.“ Toto sa opakovalo tri razy a hneď bola nádoba vzatá do neba. Kým bol Peter v rozpakoch, čo to bol za úkaz, ktorý videl, zastali pri brána muži, ktorých poslal Kornelius, a popytovali sa na Šimonov dom. Zavolali a pytali sa, či tam býva Šimon s prímením Peter. Ako Peter premýšľal o videní, duch mu povedal: „Hľadajú ťa traja muži. Vstaň teda, choď dolu a bez váhania choď s nimi, lebo som ich ja poslal.“ Peter zišiel k mužom a povedal: „Ja som ten, ktorého hľadáte. Kvôli čomu ste prišli?“ Oni povedali: „Stotník Kornelius, spravodlivý a bohabojný muž, ktorému celý židovský národ vydáva svedectvo, poslal pokyn od svätého anjela aby si ťa pozval do domu a vypočuľ tvoje slová.“ Zavolal ich tedy dnu a ponocoval. Na druhý deň vstal a šiel s nimi a niektorí bratia z Joppe ho sprevádzali. V ďalší deň prišiel do Cesarey. Kornelius ich už čakal spolu s pozvanými príbuznými a najbližšími priateľmi. Keď Peter prichádzal, Kornelius mu vyšiel v ústretý, padol mu k nohám a poklonil sa. Ale Peter ho zdvihol a povedal mu: „Vstaň, aj ja som len človek.“ Ako sa s ním rozprával, vošiel dnu a našiel tam mnoho zhromaždených. I povedal im: „Vy viete, že žid sa nesmie spoločiť ani stretnúť s cudzincom. Ale mne boh ukázal, že nemám nikoho nazývať pokvrnným alebo nečistým človekom. Preto som prišiel bez váhania, keď ste ma pozvali. A pytám sa, kvôli čomu ste ma pozvali?“ Kornelius povedal: „Pú to štyri dni práve v túto hodinu, čo som sa o tretej hodine popoludní modlil vo svojom dome. Tu predo mnou zastal muž v bielom odevě a povedal mi: „Kornelius, tvoja modlitba je vyslyšaná a boh si spomenul na tvoje almužny. Pošli teda do Joppe a zavolaj si Šimona s prímením Peter; býva v dome garbiara Šimona pri mori.“ Hneď som teda poslal po teba a ty si dobre urobil, že si prišiel. A teraz sme my všetci tu pred božou tvárou, aby sme vypočuli vzetko, čo ti Pán prikázal.“ Vtedy Peter otvoril ústa a povedal: „Naozaj pozna zvam, že boh nenadržuje nikomu, ale v každom národe mu je milý ten, kto sa ho bojí a koná spravodlivo. Synom izraela zoslal slovo a zvestovali pokoj skrze Ježiša Krista; on je Pánom všetkých: Vy vi ete, čo sa počnúc od Galileey po kraste, ktorý hlásal Ján, dialo po celej Judei; Ako boh pomazal Ježiša z Nazareta duchom svätým a mocou a on chodil, dobre robil a uzdravovali všetkých poslanutých diabolom, lebo bol s ním boh. A my sme svedkami všetkého, čo urobil v Judejskej krajine i v Jeruzalieme. Ale zavesili ho na dreve a zabili. Boh ho tretieho dňa vzkriesil a dal mu, aby sa zjavil – nie všetkému ľudu, ale svedkom, ktorých boh vopred určil, nám, čo sme s ním po jedení zmŕtvychvstaní jedli a pili. A prikázal nám, aby sme ľudu hlásali a posvedčovali, že to jedno boh ustanovil za sudcu živých i mŕtvych. Jemu vydávajú všetci prorokovi svedectvo, že pre jedno meno dosiahne odpustenie hriechov každý, kto v neho verí.“ Kým Peter toto hovoril, zostúpil duch svätý na všetkých, čo počúvali slovo. A veriaci z obriezky, čo prišli s Petrom, žasli, že sa dar ducha svätého vylial aj na pohanov, lebo ich počuli hovoriť jazykmi a velebiť boha. Vtedy Peter povedal: „Môže niekto zabrániť, aby boli vodou pokrstení tí, čo dostali ducha svätého tak ako my?“ A rozkázal ich pokrstiť v mene Ježiša Krista. Potom ho prosili, aby u nich niekoľko dní zostal.